

INDEX
LECTIONUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

SEMESTRI HIBERNO A. MDCCCLXXVIII—LXXIX

INDE AB DIE XV M. OCTOBRIS

PUBLICE PRIVATIMQUE HABENDARUM.

LUCIANEA

F. V. FRITZSCHUS

PRAEMISIT.

TYPIS ACADEMICIS ADLERIANIS.

INDEX

LECTIUM

ACADEMIA ROSTOCKIENSIS

SEMESTRI MIBRINO A MDCCCLXXIII LXIX

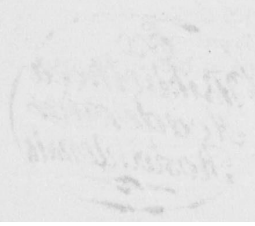
INDEX AB DIE 27. OCTOBRI

PUBLICA ERAT TIBI HABENDARUM

LUCIANEA

P. V. FRITZSCH

PLACUIT

Luciani ab me recensiti recensendique adhuc partes quinque in lucem exierunt, quarum ultima sive tertii voluminis pars prior ‚mortuorum dialogis‘ I—X finita est. Nunc autem spatio interposito hac scribendi occasione sic uti placuit, ut in proposito opere pergam transeamque ad eos hujus generis dialogos, qui adhuc residui sunt. Quam vellem hoc aliquanto prius facere potuissem. Paucis tamen editoribus fortuna dedit, ut ad studia libere eligenda planeque perficienda omne tempus haberent vacuum. At nos ipsis muneris nostri rationibus ad alias ab aliis literis advocati multisque simul districti negotiis crebro dubitamus, quidnam potissimum nunc nobis agendum sit, quidve in crastinum liceat differre. Quamobrem magna animi firmitudine opus est, ne quae studia intermittere coactus fueris, ea prorsus omissa videaris deposuisse. Ego quidem et ad Aristophanem veteres amores meos quam saepissime revertor, et idem caveo, ne Lucianus de manibus meis penitus excutiat, quem olim puero meus mihi Lehmannus interpretari coepit. Nunc igitur redeo ad Lucianum.

NEKPIKOI ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

XI.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

1. ΚΡΑΤ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκας, ὃ Διόγενες, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὀκκάδας ἔχοντα; οὐ ἀνεψιὸς Ἀριστέας, πλούσιος καὶ αὐτὸς ὢν, ὃς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο εἰώθει ἐπιλέγειν, ἢ μ' * ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ. ΔΙΟΓ. τίνος ἕνεκα, ὃ Κράτης; 377 ΚΡΑΤ. ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἕνεκα ἐκάτερος ἡλικιωῦται ὄντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο, Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφίεις τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγγέγραπτο, οἱ δ' ἐθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ καὶ οἱ μάντις, οἳ τε ἀπὸ τῶν ἀστρον τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον οἳ τε ἀπὸ τῶν ὄνειράτων, οἳ τε Χαλδαίων παιῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν

XI.

Κράτης Διογένης A hic et in indice sed in subscriptione: Κράτης καὶ Διογένης.

1. ἐγίνωσκας Dindorfius pro ἐγίνωσκας. πάνυ πλούσιον] πάνυ γέροντα M. ἔχοντα om M, speciose. ὢν (B)OQWΨΦ et v, om ὢν AF soli. ὃς addunt ACF cum Solano, sed om ὃς BOQWΨΦ et edd. vett. εἰώθει] εἰώθεν M. ἐπιλέγειν] λέγειν Φ solus cum Lehmanno, frustra. ἢ — σέ] JI. Ψ, 724, ubi pro ἢ ἐμ' vel ἢ μ' bene Bekker, ut est apud Lucianum: ἢ μ' conferens JI. Φ, 226. ἀνάειρ'] ἄειρ' M. ἐγὼ σέ BWF, ἐγὼ σε A et v. τίνος ἕνεκα] τίνος ἕνεκεν Φ. Κράτης; ΚΡΑΤ. ἐθεράπευον ἀλλήλους BO (ita O) ACΨ cum Hemsterhusio, sed Κράτης, ἐθεράπευον ἀλλήλους; ΚΡΑΤ. WΦF et v. ἐς τὸ φανερόν] εἰς τὸ φανερόν AΦF, ἐν τῷ φανερῷ M. Ἀριστέαν] ἀρισταίαν Φ. schol. Voss. genetivo utitur, τοῦ Ἀρισταίου, sed M sic: Ἀριστέα μὲν Μοίριχος. δεσπότην ἀφίεις] κληρονόμον ἀφίεις M. δὲ ὁ Ἀριστέας BOΨ et v, δὲ ὁ ἀρισταίας Φ, δὲ ἀριστέας WAF. προαπέλθοι] προαπίοι M, προαποθάνοι Δ. inter αὐτοῦ et ταῦτα nescio quid erasum in A. ἐγγέγραπτο a. οἱ δ' ΨCM, οἱ δὲ BOQWAF et v. ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους BOQWACΨΦMF ἀλλήλους ὑπερβαλλόμενοι edd. vett. οἳ τε ἀπὸ — οἳ τε ἀπὸ M cum Hemsterhusio et priore loco οἳ τε cd οἷτε Y, sed εἴτε ἀπὸ — εἴτε ἀπὸ BOAΨΦF et v. ἀστρον] ἀστέρων F. ὡς γε Χαλδαίων BOAΨΦF et v, sed οἳ τε λεγόμενοι Χαλδαίων M favens Hemsterhusi conjecturae: οἳ τε Χαλδαίων. etsi per se non deterius est id quod ego in Qu. L. p. 122 conlato Hermotim. ὅσοι τε Χαλδαίων. Ἀριστέα BOQWACΨVAFU ἀρισταία Φ, sed Ἀριστεῖ edd. vett. probante (quod mirere) Hemsterhusio. παρεῖχε libri omnes praeter M, qui παρεῖχον ut Lehmannus non bene conjecerat. ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτων νῦν δ' (νῦν δὲ BO) ἐπ' ἐκεῖνον BOΦ edd. vett.

Ἄριστέα παρείχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίχην, καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτον, νῦν δ' ἐπ' ἐκείνον ἔρρεπεν. 2. ΔΙΟΓ. τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὃ Κράτης; ἀκοῦσαι γὰρ ἄξιον. ΚΡΑΤ. ἄμφω 878 τεθνήσκον ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας· οἱ δὲ κληροὶ ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασυκλέα περιήλθον, ἄμφω * συγγενεῖς οὐδὲ πώποτε προμαντευόμενους οὕτω γενέσθαι ταῦτα. διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρραν κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγι ἀνετράπησαν. 3. ΔΙΟΓ. εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ ὅποτε ἐν τῷ βίῳ ἤμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοούμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε ἐγώ ποτε ἡδέαμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ· (εἶχε δὲ πᾶν καρτερὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος) οὔτε οἶμαι σὺ ὁ Κράτης ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα καὶ τὸν πῖθον καὶ τὴν πῆραν χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν. ΚΡΑΤ. οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί, ὦ Διόγενες. ἃ γὰρ ἐχρῆν, σὺ τε Ἀντισθένης ἐκληρονομήσας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς Περσῶν ἀρχῆς. ΔΙΟΓ. τίνα ταῦτα φῆς; ΚΡΑΤ. 879 σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν. ΔΙΟΓ. νῆ Δία, μέμνημαι τοῦτον * διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθένης καὶ σοί ἐτι πλείω καταλιπὼν. 4. ΚΡΑΤ. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλων τῶν τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευσεν ἡμᾶς κληρονομήσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἐβλεπον. ΔΙΟΓ. εἰκότως· οὐ γὰρ εἶχον, ἔνθα δέξαιτο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν διερρηγότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλλαντίων. ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλιοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθὺς καὶ διέρρει, τοῦ πυθμῆνος στέγειν οὐ δυναμένου· οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὐτὰι παρθέναι ἐς τὸν τετραπημένον πῖθον ἐπαντλοῦσαι. τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνου καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. ΚΡΑΤ. οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἤξουσι κομίζοντες καὶ τοῦτον ἄγχι τοῦ πορθμῆως.

ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτον ποτὲ δ' (ποτὲ δὲ Ψ) ἐπ' ἐκείνον ΜΨΜ, sed ποτὲ μὲν ἐπ' ἐκείνον, νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον ΑΦ, quod non erat probandum. ἔρρεπεν ΑΦα, ἔρρεπε caeteri libri et v.

2. ἐς] εἰς ΑΨΨΦ. Εὐνόμιον ΒΟΨΦΕ et v, εὐνόμιον Α, εὐνόμιον Μ, sed Εὐνόμιον Ψ antiquo nomine, quod dignum est Luciano. καὶ Περικλέα sed in marg. pr m γρ. Θρασυκλέα F. περιήλθον] μετήλθον Ψ. οὐδὲ πώποτε] οὐδέπω ΜΑCF. προμαντευόμενους] προμαντευσαμένους Μ. sex verba οὐδὲ πώποτε — ταῦτα hinc adfert Thomas p. 66, 4, ubi aliquot edd. προμαντεύομενος et οὕτως γενέσθαι libri cum Thoma l. 1, qui ob hoc ipsum loco utitur; γενήσεσθαι Hemsterhusius juvenis probante Cobeto V. L. p. 229, frustra. unus tamen Μ h. l. habet γενήσεσθαι, si fides est silentio. ἐς] εἰς ΨΦ et lemma scholii. Κίρραν] Καρίαν Μ, σίρραν (V).

3. εὖ ἐποίησαν plerique libri ipsius ut videtur Luciani incuria. unus Μ: εὖ γε ἐποίησαν. at in tali l. vere atticum est: εὖ γε ποιήσαντες (sc. ἀνετράπησαν). ὅποτε] ὅταν Μ. ἐνενοούμεν] ἐνοούμεν Μ. οὔτε ἐγὼ ποτε ΜΑCF cum Schaefero ad Bosii Ellipsis. p. 724, sed οὔτε πώποτε ΒΟΨΦΕ et v. ἡδέαμην ΒΟΨΦΑCF, εὐδέαμην Φ et v. Ἄντ. ἀποθανεῖν] ἀποθανεῖν Ἄντ. Μ. quinque verba ὡς — αὐτοῦ hinc adfert Thomas p. 217, 2. κληρονομήσαιμι] κληρονομήσαι με Α, κληρονομήσαιμι Ψ, κληρονομήσαιμι καὶ unus liber Thomae. εἶχε codices omnes, εἶχεν edd. vett. καρτερὰν] καρτερὰν ΜΟΔ. οἶμαι om Ψ. σὺ ὁ Κράτης ΑΨΦΟ et v, sed σὺ ὁ Κράτης ΒΨΦ. confer D. Mort. XII, 1: σὺ — ὁ Λίβυς. ἐπεθύμεις — ἐμοῦ] ἀποθανόντος ἐμοῦ ἐπεθύμεις κληρονομεῖν Μ. ἐπεθύμεις] ἐπεθύμεις οἶμαι Ψ, ἐπεθύμης ΦΜ. quinque verba κληρονομεῖν — κτήματα hinc adfert Thomas p. 217, 4. τὰ κτήματα] τὰ βάρη Μ solus, invito etiam Thoma. καὶ τὸν πῖθον libri omnes recte. „non appetebas, inquit, opes meas (quibus carebam), neque dolium et peram“ (quibus non carebam). καὶ debebat Struvius L. L. p. 236. ἀλλ' — ἐχρῆν] ἀλλ' ἃ γε ὁ Διόγενες ἐχρῆν Μ. οὐδὲ σοί] οὐδὲ σὺ ΨΔ. ἐκληρονομήσας] κληρονομήσας Ψ. ἐγὼ] ἐγωγε Μ. πολλῶ] πολὺ Μ. ἀλήθειαν om Μ. ἀλήθειαν — μέμνημαι] ἀλήθειαν νῆ Δία μέμνημαι. Ψ. νῆ Δία μέμνημαι] μέμνημαι, νῆ Δία Μ. τοῦτον ΒΨΦ et v (de O parum constat), καὶ τοῦτον ΜΑCF. διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον] δεξάμενος τὸν πλοῦτον F, τὸν πλοῦτον διαδεξάμενος Μ. παρ'] παρὰ ΒΟΨΑΨΦΦ. πλείω] πλείονα Μ.

4. ἀλλὰ οἱ ἄλλοι Μ, ἀλλ' ἄλλοι (om oi) ΑΦ. ἐς δὲ] εἰς δὲ ΨΦ. ἔνθα δέξαιτο ΒΟΨΦ et v, ἔνθ' ἂν δέξαιτο Μ, ἔνθα ἂν δέξαιτο ΑCF. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Μ. σαθρὰ ΒΟΨ et v, σαθρὰ ΜΑCF. βαλλαντίων ΜΦΕ, βαλαντίων caeteri et v. ἐμβάλιοι ΟΨΑΨΦΦ, ἐμβάλιοι caeteri et v. ἐς] εἰς Μ. ἢ σοφίαν] ἢ om ΜF, recte opinor. Δαναοῦ] δαρείου Ψ. αὐτὰι παρθέναι om Ψ. ἐς] εἰς ΜΨΦΑΦ. τετραπημένον ΒΟΨ et v, τετραμήνον ΨΦΑΦ, quod esse potest atticistae. ἀπαντλοῦσαι Ψ. τὸ δὲ χρυσίον — ἐφύλαττον e Luciano adfert Apostolius XVI, 85 p. 683. ὄνου καὶ πάσῃ] ὄνου πάσῃ Ο (ita O). πάσῃ μηχανῇ] πάσαις μηχαναῖς Ψ. nulla persona ante οὐκοῦν in ΑΦ. ἡμεῖς μὲν] μὲν om Ψ. οἱ δὲ] εἰ μηδὲ Ψ.

XII.

* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ANNIBΟΥ, ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ.

380

1. ΑΛΕΞ. Ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι σου, ὦ Λίβυ· ἀμείνων γάρ εἰμι. ΑΝ. οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμέ. ΑΛΕΞ. οὐκοῦν ὁ Μίνως δικασάτω. ΜΙΝ. τίνες δ' ἐστέ; ΑΛΕΞ. οὗτος μὲν Ἄννιβας ὁ Καρχηδόσιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου. ΜΙΝ. νῆ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφοτέροι. ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις; ΑΛΕΞ. περὶ προεδρίας· φησὶ γάρ οὗτος ἀμείνων * γεγενῆσθαι 381 στρατηγὸς ἐμοῦ. ἐγὼ δὲ, ὡς περ ἅπαντες ἴσασιν, οὐχὶ τούτου μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ φημί διενεγκεῖν τὰ πολέμια. ΜΙΝ. οὐκοῦν ἐν μέρει ἐκάτερος εἰπάτω· σὺ δὲ πρῶτος ὁ Λίβυς λέγε. 2. ΑΝ. ἐν μὲν τούτῳ, ὦ Μίνως, ὠνάμην, ὅτι ἐνταῦθα καὶ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον· ὥστε οὐδὲ ταύτῃ πλέον ἂν οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημί δὲ τούτους μάλιστα ἐπαίνου ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ὄντες ὅμως ἐπὶ μέγα προσχώρησαν δι' αὐτῶν δυνάμιν τε περιβαλλόμενοι καὶ ἄξιοι ὁδύσαντες ἀρχῆς. ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν Ἰβηρίαν, τὸ πρῶτον ὑπαρχος ὢν τῶν ἀδελφῶν, μεγίστων ἡξιώθη ἄριστος κριθεὶς· καὶ τοὺς τε Κελτίβηρας εἶλον καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα τῶν ἐσπερίων καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς τὰ * περὶ τὸν Ἡριδανὸν ἅπαντα κατέ- 382 δραμον καὶ ἀναστάτους ἐποίησα τοσαύτας πόλεις καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρωσάμην καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προϋχούσης πόλεως ἤλθον· καὶ τοσοῦτους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας, ὥστε τοὺς δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρήσαι καὶ τοὺς ποταμοὺς γεφυρῶσαι νεκροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἐπραξα οὔτε Ἄμμωνος υἱὸς ὀνομαζόμενος οὔτε θεὸς εἶναι προσποιούμενος ἢ ἐνούπνια τῆς μητρὸς διεξιῶν, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν, στρατηγὸς τε τοῖς συνετωτάτοις ἀντεξισταζόμενος καὶ στρατιώταις τοῖς * μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος, οὐ Μῆδους καὶ Ἀρμενίους καταγωνιζόμενος 383 ὑποφύγοντας πρὶν διώκειν τινὰ καὶ τῶν τολμήσαντι παραδιδόντας εὐθὺς τὴν νίκην. 3. Ἀλέξανδρος δὲ πατρῶν ἀρχὴν παραλαβὼν ἠύξησε καὶ παρὰ πολὺ ἐξέτεινε χρησάμενος τῇ τῆς τύχης ἰρμῇ, ἐπεὶ δ' οὖν ἐνίκησέ τε καὶ τὸν ὀλέθρον ἐκαίων Δαρσαῖον ἐν Ἴσσην τε καὶ Ἀρβήλους ἐκράτησεν, ἀποστὰς τῶν πατρῶν προσκυνεῖσθαι ἡξίου καὶ οἰαίταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήχησεν ἑαυτὸν καὶ

XII.

Ἀλεξάνδρου καὶ (καὶ om O) Ἄννιβου (caetera om) ΒΟ, Ἀλέξανδρος. Ἄννιβας. Σκηπίων. Μίνως (bis, sed in subscriptione: καὶ Μίνως) Α, Ἀλεξάνδρου καὶ Ἄννιβου καὶ Σκηπίωνος F.

1. Ἐμὲ] μὲ Ψ (cum spatio opinor ante μ). προκεκρίσθαι codices (BΨAF diserte), προκεκρίσθαι edd. vett. σου om F. Λίβυ] Λίβυς Ψ. οὔμνονον ΑΦF et v. τίνες δ'] τίνες (om δ') Φ, τίνες δὲ ΒΟΨΑΨΩF. νῆ Δία] νῆ Δί' Ψ. ἔνδοξοί γε] γε om ΨΨ. ὡς περ] ὅπερ Ω. ἅπαντες] πάντες Ψ. πάντων — ἐμοῦ] καὶ πάντων τῶν πρὸ ἡμῶν σχεδὸν Ψ. τὰ πολέμια] τὰ πολεμικὰ Ψ solus. ὁ Λίβυς] ὁ λίβυς Α.

2. ἐξέμαθον] ἐξεμάθομεν Ψ. πλέον ἂν Ψ (diserte) cum Bekkero, πλέον (om ἂν) caeteri et v. οὔτος om O solus. μοι] μοι Β. φημί δὲ] φημί δ' οὖν Ψ. ἐπαίνου] ἐπαίνους Ψ. ὅσοι] ὅποσοι Ψ. τὸ μηδὲν] τομηδὲν Φ, το μὴ δὲ F (ita F). ἐξ ἀρχῆς F (ita F) et v. ἐξαρχῆς ΑΦ. δι' αὐτῶν ΒΑCΨΦΩΔ (V)FM, δι' αὐτῶν O et v, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων Ψ. περιβαλλόμενοι ΒΨ(ΨΩ), περιβαλλόμενοι ΑΦF et v. ἐγὼ γοῦν] ἐγὼ γ' οὖν ΑF. μετ' ὀλίγων] μετ' ὀλίγων ΒΟΨ soli. ἐς τὴν Ἰβηρίαν ΒΟ et v, εἰς τὴν Ἰβηρίαν ΦΨΑΨF, Ἰβηρίαν (om ἐς τὴν) Ω. τοπρῶτον ΦΑ (ita Α, non F) abc. τῶν ἀδελφῶν ΨΨ, τῶν ἀδελφῶν caeteri et v. sic in Lysia XII, 12, ubi libri: ἐς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ, bene critici: ἐς τῶν ἀδελφῶν. sed ibid. § 17, ubi libri partim τὸ ἐπ' ἐκαίων partim τὸ ὑπ' ἐκαίων, corrigere debent: τοῦπ' ἐκαίων. his adde Cobetum in V. L. p. 140. τοὺς τε fortassis ΨΨΩ cum Matthiaeo, τοὺς γε ΒΟΑΦF et edd. vett. Ἡριδανὸν] Ὠκέανον Ψ. ἅπαντα ΒΟΨΑΨΦΩF, ἅπαντας edd. vett., τοὺς — ἅπαντας Υ. κατέδραμον] καταδεδράμηκα Ψ. πεδινὴν Ἰταλίαν] Ἰταλίαν πάσαν Ψ. προϋχούσης ΒΨΨΩF et v, προσχούσης ΑΟ (ita O) F. τοὺς δακτ.] καὶ τοὺς δακτ. Ψ. ἀπομετρήσαι] ἀναμετρήσαι ΨΩ soli. τοὺς ποτ.] τοὺς om Ψ. νεκροῖς] τοῖς νεκροῖς Ψ. προσποιούμενος] νομιζόμενος Ψ. ἀλλ'] ἀλλὰ Ψ. στρατηγὸς — στρατιώταις] στρατηγῶν et mox στρατιῶτων Ψ. Ἀρμενίους] ἄρμενίους F. καταγωνιζόμενος habent ΑVbod, omittunt ΒΟΨΨΦΩFa, pro eo νικήσας Δ. εὐθὺς ΒΟΑCΦΨΩΔF, εὐθὺ Ψ et v. νίκην] κόμην Ψ.

3. παρὰ πολὺ ΒΑ, παραπολὺ ΦF et v, ἐπὶ πολὺ Ψ. ἐπεὶ δ' οὖν ΒF, ἐπεὶ δ' οὖν Α edd. vett., ἐπεὶ οὖν Φ. ἐνίκησέ τε ΒΟΑΨΩ et v, ἐνίκησε (om τε) ΨΦ. καὶ τὸν] ἐς τὸν d. ὀλέθρον] ὀλέθριον ΨΩM. ἐν Ἴσση] ἐν Ἴση (sic) Ψ, ἐν Ἴσση Α pr m, Ἴσση (om ἐν) Φ. Ἀρβήλους] ἀρβύλους ΟΦ. τῶν πατρῶν libri omnes, τῶν πατρῶν Graevius ad Soloeicist. § 5 et Cobetus V. L. p. 229. at rhe-

- 384 ἐμαιφόνει * ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ. ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπ' ἴσης τῆς πατρίδος, καὶ ἐπειδὴ μετεπέμπετο τῶν πολέμιων μεγάλῳ στόλῳ ἐπιπλευσάντων τῇ Λιβύῃ, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδιώτην ἑμαυτὸν παρέσχον, καὶ καταδικασθεὶς ἤνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. καὶ ταῦτ' ἔπραξα βράββαρος ὢν καὶ ἑκπαίδευτος παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς καὶ οὕτε Ὅμηρον ὡσπερ
- 385 οὗτος ῥαψωδῶν, οὕτε ὅπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεὶς, μόνῃ δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ * χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν, ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημί εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίων οὗτος, διότι διαδῆματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σεμνά, οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἀμείνων δόξαιεν ἂν γενναίῳ καὶ στρατηγικῷ ἀνδρὶ, τῇ γνώμῃ πλέον ἤπερ τῇ τύχῃ κεκτημένου. MIN. ὁ μὲν εἰρηκεν οὐκ ἀγεννῆ τὸν λόγον οὐδὲ ὡς Λίβον εἰκὸς ἦν, ὑπὲρ αὐτοῦ· σὺ δὲ, ὦ Ἀλέξανδρε, τί
- 386 πρὸς ταῦτα φῆς; 4. AAEΞ. ἐχρῆν μὲν, ὦ Μίνως, μηδ' ἀποκρίνασθαι πρὸς * ἄνδρα οὕτω θρασύν· ἰκανὴ γὰρ ἡ φήμη διδάξει σε, οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεὺς, οἷος δὲ οὗτος ληστής ἐγένετο. ὅμως δὲ ὄρα, εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα, ὅς νέος ὢν ἔτι παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀρχὴν τεταραμμένην κατέσχον καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς μετέλλθον, καὶ καταφοβήσας τὴν Ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ, στρατηγὸς ὅπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς οὐκ ἤξιωσα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχων ὀπόσων ὁ πατὴρ κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν καὶ δεινὸν ἠγγράμενος, εἰ μὴ ἀπάντων κρατήσαιμι, ὀλίγους ἄγων ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπὶ τε Γρανίκῳ ἐκράτησα μεγάλη μάχῃ καὶ τὴν Λυδῶν λαβῶν καὶ Ἰωνῶν καὶ Φρυγῶν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσὶν ἀεὶ χειρούμενος ἤλθον ἐπὶ Ἰσθμῶν, ἐνθα Δαρεῖος ὑπέμεινε μυριάδας πολλὰς στρατοῦ ἄγων. ὁ. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ὦ Μίνως, ὑμεῖς ἴστε ὅσους ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ κατέπεμψα. φησὶ γοῦν

torice ludi videtur in verbis πατρῶν ἀρχὴν et τῶν πατρῶν i. e. moris paterni, quem Philippus in D. Mort. XIV, 4 ipse describit. libri omnes καὶ δῖαιταν. plerisque in his Hemsterhusio conjectura H. Stephani καὶ ἐς δῖαιταν probata est. at δῖαιτᾶν δῖαιταν accusativo attico non audeo mutare, sed libros sequor cum Bekkero et confero structuram μεταδιόσκειν τινά τι. ἐγὼ δὲ] ἐγὼ δὲ καὶ M. ἐπ' ἴσης B, ἐπίσης plerique (etiam O) et v. μετεπέμπετο] ἡσθόμεν M. τῇ Λιβύῃ BOACVΦΩΔF cum Hemsterhusio, τῆς Λιβύης edd. vett., ἐπιπλευσάντων ταχέως (om τῇ Λιβύῃ) M. ταῦτα ἔπραξα BVAVΦΩF, ταῦτ' ἔπραξα v. τῆς Ἑλλήν.] τῆς om V. οὕτε Ὅμηρον] οὕτελοι Ὅμηρον O, scilicet e scholio hoc: ἰλιάδα ὁμήρου, quod exstat in cod. Vossiano. ῥαψωδῶν M (ut videtur) cum Benedicto et Hemsterhusio, sed ἔρραψωδῶν plerique libri (diserte BOACΔVΦΩMF) ἔραψωδῶν abed, denique Lehmannus: ἐπιρραψωδῶν. οὕτε ὅπ' οὐθ' ὅπ' M. ταῦτά ἐστιν] ταῦτ' ἐστὶν M. Ἀλεξάνδρου ἀμείνων] ἀμείνων Ἀλεξάνδρου M. εἰ δ' MΦ et v, εἰ δὲ BAF(VΦ). οὗτος διότι] οὗτος ἢ διότι ΦF, οὗτος ἢ νῆ Δία M. διεδέδετο] ἐδέδετο ΩM. διὰ τοῦτο ACVΦF, διατοῦτο BΦ, διὰ τούτῳ γε M, διὰ τοῦτ' v. στρατηγικῷ] στρατιωτικῷ M. ἤπερ] ἢ M. οὐδὲ ὡς BOVACVΦΩF, οὐδ' ὡς edd. vett. ὑπὲρ] περὶ V. αὐτοῦ A(V), αὐτοῦ B edd. vett. πρὸς ταῦτα] προσταῦτα a.

4. libri omnes: μηδὲν πρὸς, sed tribus verbis post (loco plane inepto) aliquot codices addunt: ἀποκρίνασθαι. hinc olim emendavi: μηδὲ ἀποκρίνασθαι πρὸς confisus loco D. Mort. XVI, 3 med., in quo omnia fere sunt paria. quam rem unus praeter me intellexit Schwidopius in Obs. L. III, 19: Luciani enim sermo sibi constat. θρασύν BOVΦΦΩ et v, sed θρασύν ἀποκρίνασθαι ACF. φήμη] φωνή M. μὲν om M. οἷος δὲ] ἢ οἷος M. ὅμως — διήνεγκα] haec om M. ὅς] ὡς Ω. νέος ὢν ἔτι] νεωστὶ M. τὴν ἀρχὴν] τὴν om M. κατέσχον] ἔσχον M. καταφοβήσας OAVΦΩF et v, κατὰ φοβήσας B, εἴτα φοβήσας M, καὶ φοβήσας Δ (Δ ap. Boissonad. An. Nov. p. 112). et κατὰ quidem quod hic absurdum est antiquo conjectori imputo καὶ copulam desideranti, quae sane necessaria est ut in polysyndeto. quumque e scripturis κατὰ et εἴτα pateat καταφοβήσας antiquitus lectum fuisse: sequitur καὶ καταφοβήσας recte coniecisse Solanum, Lehmannum et Schwidopium Obs. L. V p. 20, quod hic ad sententiam aptius est quam καὶ φοβήσας. στρατηγός] στρατηγός τε AF soli. οὐκ ἤξιωσα] καὶ οὐκ ἤξιωσα Vd, καὶ margini primo adscriptum non hic sed ante καταφοβήσας inseri debebat, ut bene Lehmannus. ἀγαπᾶν ἄρχων BOVAVF et v, sed ἀγαπᾶν ἄρχων ΦΩ et schol. Vossianus, qui exponat: κατέχων (ita codex) ἀρκαῖσθαι. optime. vide vel D. D. XXII, 4. at ἀγαπᾶν ἄρχων omnino non graecum est. ὁ

πατὴρ κατέλιπεν] κατέλιπεν ὁ πατήρ (p m) F. ἀπάντων] πάντων M. ἐσέβαλον] εἰσέβαλον MΩF [εἰς] εἰς VAFΩF. ἐπὶ τε] ἐπὶ τῷ Ω. γρανίκῳ AF (de aliis codd. parum constat), γρανικῷ v. Ἰσθμῶν] Ἰσθμῶν M, Ἰσθμῶν Ω. ὑπέμεινε] ὑπέμεινε Ω. μυριάδας — ἄγων] πολλὰς στρατοῦ μυριάδας ἔχων M.

5. τὸ ἀπὸ τούτου] τοαποτούτου Φ. ὦ Μίνως, ὑμεῖς] haec om M. ὑμῖν] ἡμῖν M. τότε] om M. πηξαμένους M, sicut in Quaestt. L. p. 14 conieceram, διαπηξαμένους caeteri et v. πολλοὺς] πλείστους M. αὐτῶν] αὐ (sic) V. καὶ ταῦτα διέπραττον AC, καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον

ο πορθμεὺς μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχεδίας * πηξαμένους τοὺς πολλοὺς αὐτῶν 387
 διαπλευσαι. καὶ ταῦτα ἔπραττον αὐτοὺς προκινδυνεύων καὶ τιτρώσκεισθαι ἀξίων. καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ
 ἐν Τύρῳ μὴδὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοισι διεγῆσμαι, ἀλλὰ καὶ μέχρι Ἰνδῶν ἦλθον καὶ τὸν Ὠκεανὸν ὄρον
 ἐποιήσαμην τῆς ἀρχῆς καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν εἶλον καὶ Πῶρον ἐχειρωσάμην· καὶ Σκύθας δὲ
 οὐκ εὐκαταφρονήτους ἄνδρας ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν ἐνίκησα μεγάλη ἵππομαχίᾳ, καὶ τοὺς φίλους εὖ
 ἐποίησα καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμυνάμην. εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις, συγγνωστοὶ ἐκείνοι,
 πρὸς τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ. 6. τὸ δ' οὖν τελευ-
 ταῖον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον, οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὢν παρὰ Προυσίᾳ τῷ Βιθυνῷ, καθάπερ
 ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα. ὡς γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν, ὅτι οὐκ
 ἰσχύι, ἀλλὰ πονηρίᾳ καὶ ἀπιστίᾳ καὶ δόλοισι, νόμιμον δὲ ἦ προφανές οὐδὲν ἦν. ἐπεὶ δὲ μοι
 ὠνείδιζε τὴν τρυφήν, ἐκλελῆσθαί μοι δοκεῖ, οἷα * ἐποίησι ἐν Καπύῃ ἐταίραις συνὼν καὶ τοὺς τοῦ 388
 πολέμου καιροὺς ὁ θαυμασιος καθηδουπαθῶν. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξας ἐπὶ τὴν ἔω
 μᾶλλον ὄρησα, τί ἂν μέγα ἔπραξα Ἰταλίαν ἀναμωτὶ λαβὼν καὶ Λιβύην καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων
 ὑπαγαγόμενος; ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξέ μοι ἐκείνα, ὑποπτήσοντα ἦδη καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα.
 εἶρηκα. σὺ δὲ, ὦ Μίνως, δικάζε· ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα. 7. ΣΚΗΠ. μὴ πρότερον,
 ἦν μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσης. MIN. τίς γὰρ εἶ, ὦ βέλτιστε; ἢ πόθεν ὢν ἐρεῖς; ΣΚΗΠ. Ἰταλιώτης
 Σκηπίων στρατηγός, ὁ καθελὼν Καρχηδόνα καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλας μάχαις. MIN. τί
 οὖν καὶ σὺ ἐρεῖς; ΣΚΗΠ. Ἀλέξανδρου μὲν ἦττων εἶναι, τοῦ δὲ Ἀννίβου ἀμείνων, ὃς ἐδίωξα
 νικήσας * αὐτὸν καὶ φυγεῖν καταναγκάσας ἀτίμως. πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχυντος οὗτος, ὃς πρὸς 389
 Ἀλέξανδρον ἀμιλλάται, ᾧ οὐδὲ Σκηπίων ἐγὼ ὁ νενικηκὼς ἐμαυτὸν παραβάλλεσθαι ἀξίω; MIN.
 νῆ Δί' εὐγνώμονα φῆς, ὦ Σκηπίων· ὥστε πρῶτος μὲν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτὸν δὲ σὺ,
 εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος Ἀννίβας οὐδὲ οὗτος εὐκαταφρόνητος ὢν.

BOΦΨΩ et v, sed καὶ ταῦτα ἔπραττον M, recte. vide superiora § 3: καὶ ταῦτα ἔπραξα. μὴ τὰ] τὰ μὴ
 M. μὴδὲ τὰ ἐν] μὴδὲ ἐν MΩ. Ἀρβήλοισι] ἀρβήλοισι Φ. διεγῆσμαι BΨACΔMF(T)ΨΩ, διεγῆ-
 σμαι ΦO (ita O) et v. μέχρι BOΔΨΩ, μέχρις MΦF et v. Ἰνδῶν] ἰδῶν A pr m. τὸν Ὠκ.]
 τῶν Ωκ. A. ὄρον ἐποιήσαμην] ἐποιήσαμην ὄρον M. εἶλον] εἶχον BOΨΦ et schol. μεγάλη
 ἵππομαχίᾳ] μεγάλην ἵππομαχίαν M. καὶ τοὺς] τοὺς τε M. πρὸς τὸ BOΨAVUΦΨΩF, παρὰ τὸ edd.
 vett. καὶ τοιοῦτόν τι] καὶ τοιοῦτο τι AF, τοιοῦτον τι (om και) M.

6. τὸ δ' οὖν τελ.] τοῦτο γούν τὸ τελ. M, τὸ δὲ τελ. Ω. τῷ Βιθυνῷ] τῇ Βιθυνῶν Ψ. ἄξιον
 ἦν] ἦν ἄξιον M. ὡς γὰρ] ᾧ γὰρ M. δὴ ἐκράτησε] διεκράτησε MM, ἐκράτησε (om δὴ) Ω. τῶν
 Ἰταλῶν — καὶ δόλοισι] τῶν Ἰταλῶν οὐ σύνεσις ἦν ἀλλὰ πονηρία, καὶ ἀπιστία καὶ δόλοι M. ἀπιστία καὶ
 δόλοισι] ἀπιστία δόλοισι O (ita O). libri οὐδέν. ego jam olim supplevi: οὐδέν ἦν. ac videri potest in
 vetusto codice hoc ipsum οὐδέν ἦν libri M scriba invenisse, in cuius interpolatione verbum ἦν etiam ad
 nostrum οὐδέν refertur. utut est, non aliter scribere Lucianus potuit. τρυφήν] τρυφήν F. ἐταίραις]
 ἐτέραις AO (ita O) bed. τοὺς τ. π. καιροὺς] τὸν τ. π. καιρὸν Ω. εἰ μὴ] μὴ om Ψ. ἔω] ἐφάν
 M. Ἰταλίαν ἀναμωτὶ] Ἰταλίαν δὲ ἀναμωτὶ Φ. ὑπαγαγόμενος Bekker, libri ὑπαγόμενος. ὁμο-
 λογοῦντα] καλοῦντα AF. ὦ Μίνως, δικάζε] δικάζε ὦ Μίνως M, speciose. ταῦτα] αὐτὰ M.

7. ἦν μὴ] εἰ μὴ Ψ, πρὶν ἂν M. vide meas Quaest. L. p. 92. καὶ om Ω, ἐμοῦ om Ψ.
 τίς γὰρ εἶ ᾧ] τί γὰρ καὶ σὺ ὦ M. ὢν om Ma. Σκηπίων] Σκιπίων BOΨΨΦ hic et bis infra.
 Λιβύων] Λιβύης M. ἐρεῖς] φῆς M. δὲ Ἀννίβου BΨAΨΩΦF ὁ Ἀννίβου v. ὃς ἐδίωξα] ὃς γε ἐδίωξα

M. καταναγκάσας BOΨΦ et v, ἀναγκάσας M, κατηνάγκασα AΩ, κατηνάγκασα (omnia pr m) F.
 ἀτίμως est. at hic noster ne est quidem satyricus sed totus prope rhetoricus. rhetores enim (ut e
 Luc. Verr. Hist. II, 9 conligitur) fingebant iudices non Hannibali de principatu contendenti sed Alexandro
 palmam dedisse. huc accessit fabulosa narratio quum aliorum (ut Plutarchi et Appiani) tum, e graecis
 Acilianis libris Livii XXXV, 14, Scipionem majorem (inter legatos scilicet) Ephesi cum Hannibale con-
 locutum esse, quum quidem Hannibal Alexandrum maximum fuisse diceret imperatorem. hinc jam non
 duo sed tres duces, Alexander, Hannibal et Scipio major Hannibalis victor de principatu contendunt.

XIII.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

- 390 1. ΔΙΟΓ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας, ὡς περ ἡμεῖς ἅπαντες; * ΑΛΕΞ. ὄρα, ὦ Διόγενες· οὐ παράδοξον δὲ, εἰ ἄνθρωπος ὢν ἀπέθανόν. ΔΙΟΓ. οὐκοῦν ὁ Ἄμμων ἐψεύδετο λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι, σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἦσθα; ΑΛΕΞ. Φιλίππου δηλαδὴ· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν Ἄμμωνος ὢν. ΔΙΟΓ. καὶ μὴν καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὅμοια ἐλέγετο, δράκοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ εὐνῇ, εἴτα οὕτω σε τεχθῆναι, τὸν δὲ Φίλιππον ἐξηπατῆσθαι, οἰόμενον πατέρα σου εἶναι. ΑΛΕΞ. καὶ γὰρ ταῦτα ἤκουον, ὡς περ σὺ· νῦν δὲ ὄρα, ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε ἡ μήτηρ οὔτε οἱ τῶν Ἄμμωνίων προφῆται ἔλεγον. ΔΙΟΓ. ἀλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν οὐκ ἄγρηστον, ὦ
- 391 Ἀλέξανδρε, πρὸς τὰ * πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ ὑπέπτησον θεὸν εἶναι σε νομίζοντες.
2. ἀτὰρ εἰπέ μοι τί τὴν τοσαύτην ἀρχὴν καταλέλοιπας; ΑΛΕΞ. οὐκ οἶδα, ὦ Διόγενες· οὐ γὰρ ἐφθασα ἐπισκεῖσθαι τι περὶ αὐτῆς, ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων Περόικα τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς, ὦ Διόγενες; ΔΙΟΓ. τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀνεμνήσθην, οἷα ἐποίησε ἡ Ἑλλάς, ἄρτι σε παρελιγρότα τὴν ἀρχὴν κολακεύοντες καὶ προστάτην αἰρούμενοι καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοῖς βαρβάροις, ἔνοι δὲ καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς προστιθέντες καὶ οἰκοδομοῦντές σοι νεῶς καὶ
- 392 θύοντες ὡς δράκοντος οὐκ. * 3. ἀλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε οἱ Μακεδόνες ἔθαψαν; ΑΛΕΞ. ἔτι ἐν Βαβυλῶνι κεῖμαι τρίτην ταύτην ἡμέραν· ὑπισχνεῖται δὲ Πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστής, ἦν ποτε ἀγάγη σχολῆν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἐς Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν θάψειν ἐκεῖ, ὡς γενοίμην

de hac igitur narratione Lucianus inaudiverat, sed (ut T. II p. 566 ad verba § 7: ὁ καθελὼν Καρχηδόνα primus docuit Lehmannus) in hoc dialogo T. Cornelium Scipionem majorem cum T. Cornelio Scipione Aemiliano minore turpiter confudit, quod vitium etiam alibi (velut in Horati Carm. IV, 8, 15—19 loco interpolato) admissum est.

XIII.

Ἀλεξάνδρου καὶ Διογένους Β.

1. καὶ σὺ τ.] τέθνηκας καὶ σὺ Δ solus. ὡς περ ἡμεῖς BΨΩ edd. vett. (de O parum constat), ὡς περ καὶ ἡμεῖς ΑΦΔ, quod ipsum quoque atticum est (vide Heindorf. ad Plat. Phaedonem § 23 p. 36) et Lucianicum (Charon. 1, Ver. Hist. I, 12). ἅπαντες om ΑΟ. σε εἶναι ΒΟΑΨΔ σε εἶναι οἶόν ΦΩ et v. ἄρα ΒΟΑΨ, ἄρα v. ἄρα ἦσθα; ΑΛΕΞ. Φιλίππου] haec om ΦΩ, continuantes: σὺ δὲ Φιλίππου δηλαδὴ. Ἄμμωνος ὢν] Ἄμμωνός γε ὢν Α solus, ut voluit Schwidopius in O. L. III p. 19 conferens D. Mort. XIV, 1. καὶ μὴν καὶ] καὶ μὴν (om καὶ) ΑΦΩ. ὅμοια om ΑΦΩ soli. ἐλέγετο ΑΨΦΩ et ,codex' ap. Jacobitium p. IX ed. sec., ἐλέγοντο v. ὁμιλεῖν de coitu dici Piersonus ad Moer. p. 277 ostendit. est tamen honesta locutio velut in D. D. V, 1, Aelian. Nat. Anim. XII, 39 pariterque ὁμίλια De Sacrific. 6 init. et Plutarch. Vit. Alex. c. 2. βλέπεσθαι] φαίνεσθαι Α, κλέπτεσθαι D. vulgatam Hemsterhusius et alii frustra mutabant. nam de eadem re habet ὡς θη Plutarchus in Alexandro c. 2 et ,visus est' de simili re Livius XXVI, 19 et A. Gellius N. A. VI, 1, 2 ibidemque iterum § 4. οὕτω] οὕτως ΑΨΩ. ἐξηπατῆσθαι ΒΟΑΨΦΩΔ, ἐξαπατῆσθαι edd. vett. πατέρα σου εἶναι ΒΟΑΨΦΩ et v. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι D solus. ταῦτα] τοῦτο Α. ὅτι] ὅς Ψ. τῶν Ἄμμωνίων] τοῦ Ἄμμωνος ΑΩΜ. τὸ ψεῦδος] τὸ γε ψεῦδος ΑΦ. οὐκ ἄγρηστον] οὐκ εἰλόγον O. ὦ Ἀλέξανδρε ΒΟΑΨ, σοι, ὦ Ἀλέξανδρε ΩΦ et v. tu vide D. Mort. XIV, 1 init. πολλοὶ γὰρ] οἱ πολλοὶ γὰρ Α, πολλοὶ δ' D. θεὸν εἶναι σε] σε θεὸν εἶναι Α.

2. ἐπισκεῖσθαι τι] σκεψόμενος τι Α, ἐπισκεῖσθαι τι v. D. ἐπέδωκα] ὄσωκα D. πλὴν om Α. τί γὰρ ἄλλο ΒΟΨ et v, τί δὲ ἄλλο ΑΩΜ, τί δ' ἄλλο Φ. utrumque habet noster, sed in geminis locis τί δ' ἄλλο magis frequentat, ut ad D. D. VI, 1 p. 14 ed. pr. observavi. ἦ] ἡ B. προστάτην] πρὸς ταύτην a. καὶ οἰκοδομοῦντές σοι νεῶς ΒΟ (ita O) D, καὶ νεῶς οἰκοδομοῦντές σοι Α, οἰκοδομοῦντές σοι νεῶς (om καὶ) Ψ, καὶ οἰκοδομοῦντές νεῶς (om σοι) Ω, καὶ νεῶς οἰκοδομοῦνται Φ et v. ὡς] ὡς ἂν Α.

3. σε οἱ] σοι Ψ. τρίτην ταύτην ἡμέραν ΒΟΑΨ et v, τρίτην ἡμέραν ταύτην ΦΩΜ. quum Alexander ad trigessimam diem insepultus jacuerit (auctore Aeliano V. H. XII, 64): Solanus pro τρίτην omnium librorum lectione τριακοστὴν scribi maluit et id ipsum longe plurimis probavit uno tacente hoc est improbante Hemsterhusio. et Solani conjecturae initium hujus dialogi parum convenit, prorsus autem repugnant § 6 verba: Κλειτὸν — ὄρμῶντας, unde patet Alexandrum recentem advenam modo tum ad inferos descendisse. immo hujus dialogi virtus in eo consistit, quod teste Diogene L. VI, 79 aliisque uno die ambo mortui sunt. atqui Diogenes § 2 tollit cachinnos, Alexander autem § 4 lacrimas profundit. quid, quod Hemsterhusius (in Addendis) Solanum tecte refutat: ,Alexander et Diogenes, inquit, apud inferos

εἰς τῶν Αἰγυπτίων θεῶν. ΔΙΟΓ. μὴ γελᾶσω οὖν, ὦ Ἀλέξανδρε, ὁρῶν καὶ ἐν ἄδου ἔτι σε μωραίνοντα καὶ ἐλπίζοντα Ἄνουβιν ἢ Ὅσιριν γενήσεσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὦ θεϊότατα, μὴ ἐλπίσης· οὐ γὰρ θέμις ἀνελεῖν τινα τῶν ἄπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμνην καὶ ἐς τὸ εἶσω τοῦ στομίου παρελθόντων· οὐ γὰρ ἀμελής ὁ Αἰακὸς οὐδ' ὁ Κέρβερος εὐκαταφρόνητος. 4. ἐκεῖνο δὲ γε ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις, ὅπότεν ἐννοήσης, ὅσῃν εὐδαιμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν ἀφίξει, σωματοφύλακας καὶ ὑπασπιστάς καὶ σατράπας καὶ χροσὸν τοσοῦτον καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα καὶ Βαβυλωνάνα καὶ Βάκτρα καὶ τὰ μεγάλα * θηρία καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ τὸ ἐπίστημον εἶναι 898 ἐξελαύνοντα διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλῆν, πορφυρίδα ἐμπροσθημένον· οὐ λυπεῖ ταῦτά σε ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα; τί θακρυεῖς, ὦ μάταιε; οὐδὲ τοῦτό σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε μὴ οἶσθαι βέβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; 5. ΑΛΕΞ. σοφὸς ἐκεῖνος, ἀπάντων κολάκων ἐπιτριπτότατος ὢν; ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναί, ὅσα μὲν ἤτησε παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐπέστελλεν, ὡς δὲ κατεγρήτο μου τῇ περὶ παιδείαν φιλοτιμίᾳ θωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὃν τάγαθοῦ, ἄρτι δ' ἐς τὰς πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἡγεῖτο εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων· γόη, ὦ Διόγενες,

novitii colloquuntur. ergo illud τρίτην sanissimum est. ἐπιστηθεῖται O. ἐς BOΨ et v, εἰς ΨΦΩ. ἀπαγαγὼν BOΨΨ, ἀπαγαγὼν με ΦΩ et v. γελᾶσω οὖν BOΨVΔΨΩ, γελᾶσω (om οὖν) Φ et v. ὁρῶν καὶ ἐν ἄδου ἔτι σε BODΨa, ὁρῶν καὶ ἐν ἄδου ἔτι μωραίνοντά σε Ψ, ὁρῶν σε καὶ ἐν ἄδου ἔτι μωραίνοντα ΦΩ, ὁρῶν ἐν ἄδου ἔτι σε μωραίνοντα v. Ἄνουβιν (Ἄνουβιν Ψ edd. vett.) ἢ Ὅσιριν (Ὅσιριν BO) BOΨD et v, Ὅσιριν ἢ Ἄνουβιν (Ἄνουβιν ΦM) ΨΦΩM. γενήσεσθαι BDΨΦ, γενέσθαι ΨIOQ et v. septem verba καὶ ἐς — παρελθόντων om Ψ. ἐς τὸ εἶσω BOΨDTVYd, εἰς τὸ εἶσω ΦΩ, ἐς τὸν εἶσω abc. οὐδ' οὐδὲ ΨΦ.

4. ἐκεῖνο ΦΩM cum Hemsterhusio, ἐκεῖνα BOΨΨ et v. δὲ γε ΨΦΩM, δὲ (om γε) BOΨ et v. ὅπότε ἂν edd. vett., sed ὅπότεν codices (BOΦ diserte). ἐννοήσης] ἐνθυμηθῆς Ψ. ὅσῃν] ὅσῃν Ψ, πόσῃν ΦΩM. ἀφίξει] ἀφίξει BO (ita O). ὑπασπιστάς καὶ σατράπας] σατράπας καὶ ὑπασπιστάς Ω. ἐξελαύνοντα BOΨΨΩM, ἐλαύνοντα Φ et v. λευκῇ τὴν κεφαλῆν] haec om O. ὑπὸ] ὑπὲρ ΦV. οὐδὲ ταῦτά σε libri, οὐδὲ τοῦτό σε ego in Quaest. I. 126 probante Bekkero. τὰ παρὰ] τὰ περὶ ΨΨ.

5. ὁ σοφὸς ἀπάντων ἐκεῖνος BOVD, ὁ σοφὸς ἀπάντων (om ἐκεῖνος Ψ), σοφὸς ἀπάντων ἐκεῖνος edd. vett., sed σοφὸς ἐκεῖνος ἀπάντων ΨΦΩ recte. et ita prorsus ego (ad D. D. VII, 1 p. 18 ed. pr.) conieceram Jacobsi (ad Porsoni Advers. p. 288 ed. L.) hac conjectura: σοφὸς ἐκεῖνος ὁ πάντων partim probata. alteram conjecturam ab me I. I. propositam: ἐκεῖνος σοφὸς ἀπάντων — codices nunc destitunt atque explodunt. et ἐκεῖνος pronomen in hypophora hic illic etiam postponitur, ut in D. D. IX, 1: ἄπαξ, τέτοκεν ἐκεῖνος; et Arist. Nub. v. 1360: σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον; personam ΑΛΕΞ. non post τῆς τύχης sed ante ἐμὲ μόνον ponit Ψ. τὰ Ἀριστοτέλους] τὰς ἀριστοτέλους Φ. ἐμὲ μόνον — εἰδέναί] moribus Alexandri jam depravatis hujus de Aristotele iudicii atrocitatem ab talis discipuli persona non jam abhorruisse Hemsterhusio adsentior, non item (uti jam ad D. D. XXII, 4 p. 74 ed. nov. dixi) illud, haec verba corrupta esse, nedum (ut Hirschigio et ipsi Cobeto in V. L. p. 295 videbantur) interpolata. nam quod illi mirantur tot conviciorum asperitati harum vocum magnam (ut putant) lenitatem adversari: in praetermissionis figura plus quam prima specie videtur, solet intelligi, quasi vel ipse non audeat omnia eloqui vel Aristoteles propudium fuerit et nefandissimum caput. deme figurae rhetoricae involucrem, sententiam habebis vel acerbissimam: taedet me et disputet plura dicere de Aristotele. οἷα δὲ] ὅσα δὲ Ψ. ἐπέστελλεν] ἐπέστελλεν O, ἐπέστειλεν Ψ. κατεγρήτο] κατεγρήρατο Ψ. ἐπαινῶν — τὸν πλοῦτον hinc adfert verbis ὡς — τάγαθοῦ omissis Thomas p. 44, 14. ἐς τὸ κάλλος ΦΩ Thomas et v, εἰς κάλλος Ψ, πρὸς τὸ κάλλος BOΨD, pessime. vide Hemsterhusium ad h. l. et Cobetum V. L. p. 272. ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὃν (ὦν B, ὦν O) τάγαθοῦ BOΨΨ et v, ὡς καὶ τοῦτου μέρους ὄντος ἀγαθοῦ ΦΩ. ὃ ἐς τὰς] ὃ ἐπὶ τὰς D, δὲ ἐς τὰς B(O)Ψ, δὲ εἰς τὰς Ψ, δὲ τὰς ΦΩ. in Thoma δ' ἐς τὰς, δὲ ἐς τὰς, δὲ εἰς τὰς variatur. τοῦτο BOΨΨΦΩM, τοῦτ' edd. vett. Bekker coniecit: τοῦτον (sc. τὸν πλοῦτον), quo non opus est. τοῦτο dicit sc. τὸ πλοῦτεῖν. ἡγεῖτο BOΨΨΦΩM, ἡγεῖτ' edd. vett. ὡς — λαμβάνων hinc adfert Thomas p. 409, 16. αἰσχύνοιτο καὶ BΨΩ et v cum Thoma, αἰσχύνοιτο καὶ Φ, αἰσχύνοιτο εἰ καὶ O, αἰσχύνοιτο αἰσχύμενος καὶ Ψ. αὐτὸς om Ψ. ἄνθρωπος] Quaest. I. p. 78. πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε] πλὴν μᾶλα τοῦτό γε Ψ, ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε D. αὐτοῦ τῆς σοφίας BOΨ et v, τῆς σοφίας αὐτοῦ ΨΦΩ. μεγίστοις] τοῖς μεγίστοις Ψ. ἀγαθοῖς BO edd. vett., sed recte ἀγαθοῖς ἐκεῖνος ΨΨΩA, verum ἀγαθοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος Φ solus. interpolator voluerat ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐκεῖνος adductus verbis § 6: ἐπὶ τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς. μικρὸν ἔμπροσθεν Ψ, μικρῶν γε ἔμπροσθεν caeteri et v. et γε quidem absurdum est. ergo corrige aut μικρὸν ἔμπροσθεν, aut μικρῶν ἔμπροσθεν, quorum utrumque est Lucianum.

ἄνθρωπος καὶ τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ τοῦτο γε ἀπολέλαυκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς
 894 ἐπὶ * μεγίστοις ἀγαθοῖς ἐκείνοις, ἃ κατηριθμήσω μικρὸν ἔμπροσθεν. 6. ΔΙΟΓ. ἀλλ' οἶσθα δὲ
 δράσεις; ἄκος γὰρ σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι. ἐπεὶ ἐνταῦθά γε ἐλλέβορος οὐ φύεται, οὐ δὲ κἄν
 τὸ Λήθης ὕδωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος πίε καὶ αὐθις πίε καὶ πολλάκις. οὕτω γὰρ παύσῃ ἐπὶ
 τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιώμενος. καὶ γὰρ Κλείτων ἐκείνον ὀρώ καὶ Καλλισθένην καὶ ἄλλους
 πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὀρμῶντας, ὡς διασπασαίντο καὶ ἀμύναιτό σε ὡν ἔδρασας αὐτούς. ὥστε τὴν ἐτέραν
 οὐ ταύτην βᾶδιζε, καὶ πίνε πολλάκις, ὡς ἔφη.

XIV.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

895 1. ΦΙΛ. Νῦν μὲν, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἔξαρκος γένοιτο μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς * εἶναι· οὐ
 γὰρ ἂν ἐτεθνήκεις Ἄμμωνός γε ὢν. ΑΛΕΞ. οὐδ' αὐτὸς ἠγνόουν, ὦ πάτερ, ὡς Φιλίππου τοῦ
 Ἀμύτου υἱὸς εἰμι, ἀλλ' ἐδεξάμην τὸ μάντευμα [ὡς] χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα οἴόμενος εἶναι.
 ΦΙΛ. τί λέγεις; χρήσιμον ἐδόκει σοι τὸ παρέχειν σεαυτὸν ἐξαπατηθηζόμενον ὑπὸ τῶν προφητῶν;
 ΑΛΕΞ. οὐ τοῦτο, ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με καὶ οὐδεὶς ἔτι ἀντίστατο οἴόμενοι θεῶν
 μάχεσθαι· ὥστε ῥᾶον ἐκράτουν αὐτῶν.

6. οἶσθα — ἐπεὶ] haec omnia om Ψ. δράσεις; libri omnes. ὀρᾶσον Kuster probante Cobeto
 V. L. p. 101. vide nos ad Hermotim. 63 p. 204 et Schwidopium in Obs. L. V p. 23. γὰρ σοι τῆς
 λύπης] γὰρ σοὶ τι τῆς λύπης Φ, γὰρ τί σοι τῆς λύπης Ω, γὰρ τί σοι λύπης Ψ. ὑποθήσομαι] προθήσομαι
 Ψ. γε om ΦΨ. ἐλλέβορος] ελεβορος Ψ, ἐλλέβορος Φ. φύεται] φαίνεται Ψ. οὐ δὲ κἄν]
 οὐ δὲ (om κἄν), Ψ, κἄν (om οὐ δὲ) Ψ. χανδὸν] οὐ χανδὸν Ψ. πίε om Ω. οὕτω] οὕτως BOΨ.
 γὰρ παύσῃ BOΨ, γὰρ ἂν παύσαιτο ΨΦΩΜ, γὰρ ἂν παύσῃ edd. vett. ἐπὶ τοῖς Ἀριστ.] τοῖς ἐπὶ Ἀριστ. Ψ.
 καὶ γὰρ BOΨ et lemma scholii, καὶ γὰρ καὶ ΦΩ et v. Καλλισθένην BO (ita O) ΨΨΦΩ et schol. (in
 expositione), Καλλισθένη edd. vett. ἄλλους πολλοὺς] πολλοὺς om Φ. ὀρμῶντας] ὀρῶντας Ψd, quod
 vitium nunc discimus Francini aetate antiquius esse. διασπασαίντο — σε] διασπασαίντο σε καὶ ἀμύ-
 ναιτο Ω, διασπασαίντο καὶ ἀμύναιτό σε Ψ. αὐτούς] εἰς αὐτούς Ω. οὐ ταύτην] ταύτην οὐ Ω
 solus. πίνε] πίνε BO (ita O).

XIV.

Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου DΨΨΩ, Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου v. habent hunc dialogum ΔΜ, non
 item Parisini caeteri teste Duebnero p. 59.

1. μὴ οὐκ] μὴ οὐκ Ψ, ut in D. D. V, 5 med. et Conviv. 32 fin. ἐμὸς] ἐμὸς Ψ. υἱὸς
 εἶναι] υἱὸς om Ψ, εἶναι om ΩΦ. ἐτεθνήκεις] τεθνήκεις ΩΦε. οὐδ' — εἰμι] haec om Ω solus.
 πάτερ] πάτερ B, ut semper. ὡς χρήσιμον BOΨ et v, sed χρήσιμον (om ὡς) ΨΩΦ cum Hemsterhusio
 et recte quidem. ἐς] εἰς ΨΩΦ. οἴόμενος εἶναι] εἶναι οἴόμενος ΩΦΜ. τί λέγεις; BO (ita O)
 ΨΔ, πῶς λέγεις; ΨΩΦ et v. παρέχειν] παρασχεῖν ΩΜ. οὐ τοῦτο] haec om Ω. κατεπλάγησάν
 με] με κατεπλάγησαν ΩΦ. ἐκράτουν] ἐκρότουν Ψ.

INDEX LECTIONUM.

In ordine theologico.

- Dr. Fridericus Adolphus Philippi, P. P. O., privatim 1) epistolam ad Hebraeos interpretabitur quinquies p. h. h. XI; evangelium Matthaei explicabit quinque p. h. scholis h. XII.
- Dr. Joannes Bachmann, P. P. O., 1) privatim vaticinia Jesajae interpretabitur quinquies p. h. hora III—IV; 2) privatim homileticen proponet ternis p. h. scholis, die Jovis, Martis et Veneris hora IV—V; 3) publice vaticinia Jesajae contra exterarum gentes edita explicabit bis p. h. horis definitis; 4) publice homileticas in Seminario exercitationes moderabitur die Lunae hor. VI—VIII vesp.
- Dr. Augustus Guilielmus Dieckhoff, P. P. O., 1) privatim historiae ecclesiasticae partem tertiam quinquies p. h. h. IX, 2) privatim historiam dogmatum quinquies p. h. h. X tradet et 3) publice exercitationes catecheticas in Seminario die Saturni h. XI et h. XII moderabitur.
- Dr. Ludovicus Schulze, P. P. O., h. t. Decanus, 1) privatim theologiam biblicam veteris et novi testamenti quinquies p. h. hora VIII—IX tradet; 2) privatim theologiam apologeticam (theol. dogmaticae partem priorem) quinquies p. h. hora IX—X docebit; 3) privatissime sed gratis exercitationes dogmaticas binis p. h. scholis die Jovis h. VI—VIII instituet.

In ordine juridico.

- Dr. Hugo Boehlau, P. P. O., privatim 1) historiam juris Germanici enarrabit quinquies p. h. h. XII; 2) de jure Mecklenburgico privato disseret ter p. h. h. IV; 3) jus feudale tam commune quam Mecklenburgicum exponet ter p. h. h. IV.
- Dr. Augustus Thon, P. P. O., 1) pandectarum partem I (praecepta generalia et iura in re) tradet senis p. h. scholis h. IX; 2) pandectarum partem II (obligationes) quinque p. h. scholis h. X docebit; 3) practicum quod vocant criminale instituet die Martis h. V.
- Dr. Carolus Birkmeyer, P. P. O., h. t. Decanus, theoriam processus civilis Imperii Germanici docebit denis p. h. scholis h. XI—I.
- Dr. Franciscus Bernhöft, P. P. O., 1) institutiones juris Romani tradet quinquies p. h. hora XI; 2) historiam juris Romani docebit quinquies p. h. hora XII.

In ordine medico.

- Dr. Hermannus Stannius, P. P. O., adversa valetudine impeditus nullas scholas habebit.
- Dr. Theodorus Thierfelder, P. P. O., 1) pathologiam et therapiam specialem ternis diebus h. IX docebit; 2) de aegrotis policlinicis disseret horis definiendis; 3) exercitationes practicas in clinico medico quinque diebus h. X moderabitur.
- Dr. Hermannus Rudolphus Aubert, P. P. O., 1) publice encyclopaediam et methodologiam scientiae medicae diebus Lunae et Jovis hora III—IV,

- 2) publice generationis et evolutionis historiam diebus Mercurii et Saturni hora III—IV, 3) privatim physiologiae partem alteram (functiones animales) quotidie hora IX—X docebit; 4) privatissime exercitationes physiologicas habebit bis per hebdomadem ternis horis.
- Dr. Guilielmus de Zehender, P. P. O., 1) ophthalmologiam ternis p. h. horis IX—X docebit; 2) exercitationes practicas in clinico ophthalmiatrico diebus Lunae, Mercurii et Veneris h. XII—I et dim., 3) exercitationes ophthalmoscopicas horis definiendis moderabitur.
- Dr. Fridericus Schatz, P. P. O., 1) in clinico gynaecologico exercitationes practicas quinques p. h. moderabitur h. VIII; 2) mulierum morbos ternis horis p. h. h. IX, 3) medicinam forensem ternis horis p. h. docebit.
- Dr. Fridericus Sigm. Merkel, P. P. O., privatim 1) anatomes c. h. partem priorem sexies p. h. hora XII—I docebit; 2) privatissime exercitationes anatomicas quotidie horis matutinis moderabitur.
- Dr. Carolus Gaetgens, P. P. O., privatim 1) formulas medicamentorum scribere docebit die Lunae h. IV; 2) privatim pharmacologiam tradet quinque diebus Martis, Mercurii, Jovis Veneris et Saturni h. IV; 3) exercitationes chemicas et ex physiologia et ex pathologia in laboratorio quater horis definiendis moderabitur.
- Dr. Fridericus Trendelenburg, P. P. O., 1) privatim chirurgiam specialem ternis diebus hora IX docebit; 2) exercitationes practicas in clinico chirurgico moderabitur diebus Lunae, Mercurii, Veneris h. XI—XII diebus Martis, Jovis, Saturni h. XI et dimid.—I.
- Dr. Albertus Thierfelder, P. P. O., h. t. Decanus, 1) pathologiam generalem quotidie hora VIII docebit; 2) cursum anatomes et histologiae pathologicae habebit additis demonstrationibus et exercitationibus cadavera rite dissecandi diebus Lunae, Mercurii, Veneris hora XII—I et dim.
- Dr. Guilielmus Brummerstaedt 1) theoriam artis obstetriciae ternis p. h. horis docebit; 2) cursum operationum quae in arte obstetricia adhibentur moderabitur.
- Dr. Paulus Schiefferdecker 1) osteologiam et syndesmologiam ter p. h. docebit privatim; 2) histologiam exercitationibus practicis quater p. h. tractabit privatim; 3) de anthropologia commilitonibus ordinum omnium semel p. h. scholas habebit privatim.
- Dr. Julius Uffelmann, privatim 1) hygienam privatam et publicam quater per hebdomadem, 2) infantum morbos quater per hebdomadem, 3) publice diaeticam bis per hebdomadem, 4) publice prophylaxin morborum quid vitari possunt, praecipue contagiosorum medicinae studiosis ceterorumque ordinum commilitonibus semel per hebdomadem tractabit.

In ordine philosophico.

- Dr. Franciscus Volcmarus Fritzsche, P. P. O., Academiae Senior, privatim 1) ternis diebus h. XI Platonis Phaedonem interpretabitur; 2) binis diebus h. XI de lingua latina scholas habebit grammaticas. Publice exercitationes Seminarii philologici more consueto moderari perget, in quo Pindari carmina selecta et Ciceronis oratio pro P. Sestio legentur.

- Dr. Joannes Roeper, P. P. O., privatim docebit 1) familias plantarum naturales, demonstrationibus illustrandas, ternis diebus h. XI; 2) historiam plantarum cryptogamarum, ternis diebus h. XI.
- Dr. Ludovicus Bachmann, P. P. O., privatim 1) anthologiae graecae epigrammata selecta ter p. h. interpretabitur; 2) Ciceronis ad Atticum epistolas ter p. h. explicabit; 3) privatissime, quater p. h. de geographis graecis minoribus eorumque scriptis disputabit.
- Dr. Hermannus Roesler, P. P. O., tractabit 1) jus administrativum et politiam, VI diebus, hora IX; 2) oeconomiam politicam, IV diebus, hora X.
- Dr. Fridericus Guilielmus Schirrmacher, P. P. O., h. t. Academiae Rector, privatim 1) historiam medii aevi usque ad exitum generis Staufici enarrabit quinque diebus; 2) historiam Graecorum a bello Peloponnesio usque ad Alexandri Magni tempora deducet binis diebus; 3) publice seminarii historici exercitationes moderari perget binis diebus.
- Dr. Henricus de Stein, P. P. O., 1) historiam philosophiae antiquae quater p. h. diebus Lunae, Martis, Jovis, Veneris h. IV—V, 2) religionis philosophiam ter p. h. diebus Lunae, Martis, Jovis, hora V—VI, 3) historiam paedagogicam qualis inde ab renatis literis excolta est ter p. h. die Mercurii h. IV—VI et die Veneris h. V—VI docebit.
- Dr. Reinholdus Bechstein, P. P. O., 1) privatim linguam veterem Germaniae superioris docebit ejusque monumenta interpretabitur quater per hebdomadam h. X—XI; 2) privatim tertiam partem grammaticae linguarum romanarum tradet, quae pertinet ad verborum formationem bis per hebdomadam h. IX—X; 3) privatissime exercitationes cum sodalibus instituet de Germanorum arte metrica bis per hebdomadam horis adhuc definiendis; 4) exercitationes Seminarii Germano-philologici moderari perget, in quo poesis gnomicae Waltheri, qui dicitur „von der Vogelweide“ tractabitur.
- Dr. Arminius Comes de Lippe, P. P. O., privatim 1) de fundis emendandis exponet bis p. h.; 2) de augenda animalium prole disseret bis p. h.; 3) conversatorium habebit quater p. h.; 4) publice agri bene colendi doctrinam universalem tradet bis p. h.
- Dr. Oscarus Jacobsen, P. P. O., privatim 1) chemiam organicam quinquies per hebdomadam docebit h. X—XI; 2) exercitationes experimentales in laboratorio chemico quinquies per hebdomadam moderabitur.
- Dr. Hermannus Grenacher, P. P. O., 1) morphologiae animalium partem priorem, anatomiam comparatam et systema animalium vertebris carentium amplectentem senis p. h. horis tractabit privatim; 2) privatissime exercitationes zoologicas et zootomicas quotidianas instituet.
- Dr. Ludovicus Matthiessen, P. P. O., h. t. Decanus, privatim 1) physices experimentalis partem alteram docebit quinquies per hebdomadam; 2) physices mathematicae selecta capita tradet bis p. h.; privatissime et gratis 3) determinantes in arte analytica tum determinata tum indeterminata adhibendas tractabit bis p. h.; 4) colloquia physica moderabitur.
- Dr. Richardus Foerster, P. P. O., privatim enarrabit 1) historiam poesis dramaticae et prosae orationis Graecorum diebus Lunae, Martis, Jovis, Veneris hora V; 2) Catulli carmina explicabit diebus Lunae, Martis, Mercurii hora VI; 3) de iconographia Graecorum et Romanorum disseret die

Jovis hora VI; 4) publice in societate philologa Horatii satiras interpretandas proponet et scriptiones commilitonum recensebit die Mercurii hora V; 5) exercitationes archaeologicas moderabitur die Veneris hora VI.

Dr. Martinus Krause, P. P. O. designatus, 1) privatim introductionem in analysin infinitorum dabit quater per hebd. horis definiendis; 2) privatim capita selecta ex theoria numerorum tractabit bis per hebd. h. d.; 3) publice exercitationes mathematicas moderabitur bis per hebd.

Dr. Fridericus Guilielmus Martinus Philippi, P. P. E., 1) privatim grammaticam linguae hebraicae ter p. h. docebit; 2) privatim grammaticam linguae sanscriticae praecipua linguarum et graecae et latinae ratione habita ter p. h. tradet; 3) privatim grammaticam linguae arabicae non sine interpretandi exercitationibus bis p. h. docebit; 4) gratis lectionem Pentateuchi quae dicitur cursoria bis p. h. moderabitur.

Dr. Reinholdus Heinrich, P. P. E., privatim 1) physiologiam plantarum bis p. h. docebit; 2) practicum agrario-chemico-physiologicum quater p. h. reget.

Dr. Eugenius Geinitz, P. P. E. designatus, 1) privatim mineralogiam tradet quinques per hebd.; 2) exercitationes mineralogicas privatim sed gratis instituet die Saturni post merid.

Dr. Carolus Weinholtz privatim 1) introductionem in philosophiam ex conspectu suo docebit; 2) cogitationum fontes et consequentias methodo ideistica enucleabit.

Dr. Julius Robert privatim 1) quater p. h. de lingua gallica scholas practicas habebit; 2) de historia literarum franco-gallicarum disseret quater p. h.; 3) grammaticam franco-gallicam docebit quater p. h.

Dr. Felix Lindner 1) privatim grammaticam franco-gallicam historica ratione enarrabit ter p. h.; 2) privatim Molierii comoediam „L'Avare“ interpretabitur bis p. h.; 3) gratis exercitationes criticas de scriptoribus Anglicis medii aevi moderabitur bis p. h.

Dr. Hermannus Kretzschmar 1) in cantu liturgico Seminarii catechetici et homiletici sodales exercebit; 2) scholas de cantu in usum studiosorum omnium facultatum habebit.

Bibliotheca Academica diebus et horis lege constitutis, **conclave** **judiciis** **academicis** et **secretarii** officii destinatum h. XI—XII quotidie patebit, **museum** autem die Lunae h. II—IV commilitonibus nostris aliisque aperietur. Peregrinas linguas ut Anglicam discendi copia facta est. Sunt etiam magistri, qui alias artes liberales veluti gymnasticen publice profiteantur.

Summo academiae magistratu nunc fungitur

Fridericus Schirmacher, Ph. Dr.

Praesidet ordini Theologorum **Ludovicus Schultze**, Th. Dr.

Jurisconsultorum **Carolus Birkmeyer**, J. U. Dr.

Medicorum **Albertus Thierfelder**, M. Dr.

Philosophorum **Ludovicus Matthiessen**, Ph. Dr.

